17/09/2023

Λαοθάλασσα πιστών στα Μανιάτικα του Πειραιά για την μνήμη των Αγίων Σοφίας, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με κάθε λαμπρότητα και Εκκλησιαστική επισημότητα τελέστηκε χθες η Ακολουθία του Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα και ιστορικό Ιερό Ναό Αγίας Σοφίας Πειραιώς, χοροστατούντος του Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ. «Η Εκκλησία έχει ως πολύτιμο θησαυρό το αίμα του Χριστού και το αίμα των μαρτύρων [...] Ό,τι κι αν συμβεί, κι ό,τι κι αν γίνει, και όποιος διωγμός και να υπάρξει, η Εκκλησία πάντοτε θα εξέρχεται νικώσα, γιατί στηρίζεται ακριβώς σε αυτό το αίμα των ηρώων και των μαρτύρων της», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Η Ακολουθία του Εσπερινού τελέστηκε φέτος στον αύλειο χώρο, γιατί εντός του Ιερού Ναού πραγματοποιούνται εργασίες κατασκευής και συντήρησής του,

τοποθέτησης κλιματισμού και νέου δαπέδου, καθώς και καθαρισμού των Αγιογραφιών του.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, μιλώντας για την Προφητεία του Θεοδόχου Συμεών στην Υπεραγία Θεοτόκο *«ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον»*, σημείωσε πως ο λόγος αυτός αναφέρεται *«στην ιστορία του κόσμου, στις γενναίες των ανθρώπων οι οποίοι θα ελάμβαναν θέση απέναντι στο μήνυμα του Ευαγγελίου και θα έθεταν τους εαυτούς τους σε μία από τις δύο παρατάξεις»: «Σε εκείνη την παράταξη που ο Ιησούς Χριστός είναι ‘’σημείο αντιλεγόμενο’’» «και σε εκείνη την φωτεινή παράταξη στην οποία ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας, ο Εμπνευστής, ο Μέντορας, ο Αιώνιος και Πανακήρατος Δημιουργός της Ζωής, ο Θυσιαζόμενος, ο Προσφερόμενος, ο αεί Συμπαρών».*

«Ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα είναι πάντοτε ‘’σημείον αντιλεγόμενον’’»

«*Αυτό το γεγονός είναι μία ιστορική αναντήρητη αλήθεια*», πρόσθεσε και στην συνέχεια τόνισε: Από τότε, «*επαναλαμβάνεται αυτή η προφητεία και πραγματώνεται μέσα στην Οικουμένη και θα πραγματώνεται έως το τέλος του παρόντος κόσμου. Έως την τελευταία στιγμή της υπάρξεως του κόσμου μας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα είναι πάντοτε ‘’σημείον αντιλεγόμενον’’, γιατί είμαστε ελεύθεροι – και αυτό είναι το μεγάλο Του δώρο – να Τον αποδεχθούμε ή να Τον απορρίψουμε. Ο Πανάγιος αληθινός Θεός δεν επιβάλλεται. Προβάλλει απλώς τη θυσία Του, την αγάπη Του, το αίμα Του, τη στοργή Του και μας καλεί ελεύθερα και αγαπητικά να αντιπελαργήσουμε σε αυτά όλα με την δική μας αποδοχή, με τη δική μας οικειοποίηση, με τη δική μας ένθεη αγάπη και λατρεία».*

«*Ο Χριστός απαιτεί αλήθεια, καθαρότητα. Απαιτεί ανθρώπινη ελευθερία και ποιότητα, όχι υποταγή στη σήψη, στη φθορά και τελικά στο θάνατο*», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, εξηγώντας πως το γεγονός αυτό **«είναι ένα δίλημμα που τίθεται, ένα σταυροδρόμι που πρέπει να επιλέξεις και για αυτόν ακριβώς το λόγο ο Χριστός είναι ‘’σημείον αντιλεγόμενον’’».**

Αναφερόμενος στους τρεις πρώτους αιώνες του Ευαγγελικού κυρήγματος, οι οποίοι ήταν αιώνες «του απηνούς διωγμού της Εκκλησίας, της Εκκλησίας των Κατακομβών», υπογράμμισε πως «έντεκα εκατομμύρια γνωστοί μάρτυρες πλήρωσαν με το αίμα τους το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Δεν έβλαψαν τη Ρωμαϊκή εξουσία, δεν αντίλεξαν στον Ρωμαίο ηγεμόνα. Οι Χριστιανοί ήταν πάντα ευπειθείς στις αρχές, σεβαστικοί στον κάθε άρχοντα, στον κάθε άνθρωπο, ακόμη και στους εχθρούς τους».

Οι σκληρές, οι πικρές αιρέσεις, οι διαστρεβλώσεις της αληθείας

«Μετά», συνέχισε, «*όταν ο **Μέγας Κωνσταντίνος** άνοιξε τις πύλες της ιστορίας, για να εξέλθει από τις κατακόμβες η Εκκλησία του Χριστού στο φως της ημέρας, ένας άλλος δόλιος εχθρός εμφανίστηκε, εντός της Εκκλησίας την φορά αυτή: οι σκληρές, οι πικρές αιρέσεις, οι διαστρεβλώσεις της αληθείας από τους εκκλησιαστικούς άνδρες, από ηγέτες, από Επισκόπους, από Πατριάρχες, από ανθρώπους δήθεν της πίστεως, οι οποίοι ελαυνόμενοι από το βύθιο άρχοντα του κόσμου τούτου», «το διάβολο, παρεισέφρησαν μέσα στην πίστη το ψέμα, την αναλήθεια, τη στρέβλωση, για να γκρεμίσουν το μήνυμα του Σταύρου και της Αναστάσεως.*

Οι αιρέσεις κατέθλιψαν την Εκκλησία, την σταύρωσαν την Εκκλησία. Γκρέμισαν την αλήθεια του Ευαγγελίου σε μεγάλες χώρες. Κατόρθωσαν να καταστρέψουν την ενότητα της Πενταρχίας που επί χίλια χρόνια εξευγένιζε τα ήθη των ανθρώπων και δυστυχώς προσέλαβαν το περίπυστο Πρεσβυγενές Πατριαρχείο της Δύσεως, την πρεσβυτέρα Ρώμη. Την κατέλαβαν και την μετέπλασαν σε έναν φεουδαρχικό, απολυταρχικό και ολιγαρχικό καθεστώς. Έπαυσε να είναι η Εκκλησία του Χριστού, η σώζουσα αλήθεια. Έγινε ηγεμονία, έγινε φεουδαλισμός, έγινε εξουσία».

Ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος και στα *«πενήντα εκατομμύρια μαρτύρων της πίστεως στις χώρες του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, της απάτης και του ψεύδους, των εκατομμυρίων θυμάτων, της σφαγής και της ανθρώπινης εγκληματικότητας»* υπογράμμισε πως την περίοδο εκείνη *«η Εκκλησία πορευόταν και πάλι στο Σταυρό του Μαρτυρίου. Εξήλθε όμως και πάλι νικώσα, φέρουσα και πάλι τα στίγματα Ιησού Χριστού».*

Από τα οχτώ δισεκατομμύρια αναθρώπων, τα έξι είναι αντίχριστοι

Στην συνέχεια, τονίζοντας πως η προφητεία του Θεοδόχου Συμεών ακούγεται και

σήμερα στα οκτώ δισεκατομμύρια ανθρώπων που ζουν στον πλανήτη γη, επεσήμανε: «*Από τα οχτώ δισεκατομμύρια, τα έξι είναι αντίχριστοι, όχι βέβαια με την έννοια της Ιεράς Αποκαλύψεως, την οποία εσφαλμένα παρερμηνεύουν κάποιοι και θεωρούν ότι μπορεί να την προσομοιώσουν στη σύγχρονη πραγματικότητα. Η Ιερά Αποκάλυψις δεν αφορά τις σημερινές ημέρες, αφορά την Αποκάλυψη των Εσχάτων. Όταν θα έρθει εκείνη η φρικτή παγκόσμια διακυβέρνηση και παγκόσμια δικτατορία, όπου θα υπάρχει ένας ηγέτης, όπου θα κτιστεί ο τρίτος ναός του Σολομώντος, όπου εκεί θα ενθρονιστεί το βδέλυγμα της ερημώσεως, όπου τότε θα χαράξει τους ανθρώπους πράγματι με το όνομά του, που συμβολικά λέγεται στην οριακή Αποκάλυψη 666». «Αλλά όταν έρθουν τα έσχατα, προς τα οποία Προδρομικά πηγαίνουμε», υπογράμμισε, «τότε θα υπάρξουν όλα αυτά. Για τον Αντίχριστο, λοιπόν, των εσχάτων ομιλεί η Αποκάλυψις, όχι για τους άλλους που ανά τους αιώνες αναφύονται και αναφαίνονται. Για αυτό θα πρέπει να προσέχουμε σε αυτά που ακούμε και σε αυτά που διαβάζουμε, γιατί* ***μεγαλύτερα των αρετών είναι η διάκριση****».*

Μιλώντας για «*το πέλαγος των μαρτύρων της πίστεως οι οποίοι με το αίμα τους πότισαν το δένδρο του Ευαγγελίου», επεσήμανε πως «η Εκκλησία έχει ως πολύτιμο θησαυρό το αίμα του Χριστού και έχει ως πολύτιμο θησαυρό το αίμα των μαρτύρων και φέρει ως πορφύρα και βύσσο το αίμα των μαρτύρων της. Ό,τι κι αν συμβεί, κι ό,τι κι αν γίνει, και όποιος διωγμός και να υπάρξει, η Εκκλησία πάντοτε θα εξέρχεται νικώσα, γιατί στηρίζεται ακριβώς σε αυτό το αίμα των ηρώων και των μαρτύρων της».*

Το μαρτύριο της Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων

Στην συνέχεια, κάνοντας λόγο για τις σημερινές εορτάζουσες Αγίες, σημείωσε πως «*σήμερα εδώ στα* ***Μανιάτικα****, σε αυτή την ωραία περιοχή του Πειραιά μας, με τις παραδόσεις και την πολύ αγάπη και το σεβασμό στην πατρώα δόξα και στην πατρώα αλήθεια, τιμούμε τους Παιδομάρτυρες Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη. Τα τρία απαλά κοράσια της Ρωμαίας Πατρικίας Σοφίας, τα οποία δολοφόνησε άγρια ο ηγεμόνας της εποχής, αυτοκράτωρ Αδριανός, γιατί η μητέρα τους, τους είχε ενσταλάξει την πίστη και την αγάπη στον Ιησού Χριστό».*

Αναφερόμενος στο μαρτύριό τους τόνισε πως «*με τρόπο φρικώδη βασάνισε τα τρία απαλά αυτά πλάσματα της αγάπης και της στοργής. Και η Αγία Μητέρα τους Σοφία, όπως λέγει ο ιερός Συναξαριστής, εναγκαλιζομένη τα τρία σπλάχνα της, τα τρία άνθη που μεταφυτεύθηκαν δια του μαρτυρίου στη Βασιλεία του Θεού, άφησε την τελευταία της πνοή και απέβη Μεγαλομάρτυς και εμπνέει και οδηγεί την Εκκλησία επί δεκαεπτά αιώνες*».

«*Αυτή είναι η Αγία μας Πίστη. Αυτός είναι ο αιώνιος και άφθαρτος στέφανος της ζωής μας: οι Μάρτυρές μας, οι Άγιοι μας*», είπε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «*η Πίστη, η Ελπίδα, η Αγάπη και η μητέρα τους Αγία Σοφία, είναι οι Μάρτυρες που σήμερα με το αίμα τους, με τη θυσία τους πότισαν το δένδρο του Ευαγγελίου και γίνονται για εμάς όλους δύναμη εμπνεύσεως, πρόσωπα που μας οδηγούν, που μας φωτίζουν, που μας χαρίζουν μια άλλη βιωτή. Όχι την κοσμική, την χοϊκή, την φθαρτή βιωτή των σαρκικών φθαρτών πραγμάτων, αλλά την υπέρβαση όλης αυτής της τραγικής αντινομίας που μαστίζει τον κόσμο μας, που χωλαίνει το βηματισμό μας*».

“Ας εμπνευστούμε από τις Παιδομάρτυρες Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη και από την ιερά τους μητέρα”

«**Ας εμπνευστούμε, λοιπόν, από τις Παιδομάρτυρες Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη και από την ιερά τους μητέρα που προσέφερε τα τρία βλαστάρια της στο Χριστό διά του μαρτυρίου»**, είπε τέλος ο Σεβασμιώτατος. *«Μας φαίνεται ως απόκοσμο, ως τραγικό;», διερωτήθηκε, τονίζοντας πως «ενδεχομένως ανθρωπίνως να είναι». «αλλά για κοιτάξτε», πρόσθεσε, δεκαεπτά αιώνες τώρα «τιμούμε αυτές τις αθάνατες και αδούλωτες ψυχές των νεαρών κορασίδων και της Αγίας Μητρός τους, γιατί τις τιμά ο αιώνιος Θεός, στην ατελεύτητη αιωνιότητα».*

«Εύχομαι το παράδειγμα της Αγίας Σοφίας και των Αγίων Παιδομαρτύρων Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης να εμπνεύσει τη ζωή μας, γιατί πάντοτε θα ακούγεται η προφητεία του Θεοδόχου Συμεών για τον Χριστό ‘ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον’’», κατέληξε ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος *«να είμαστε με την πλευρά εκείνων για τους οποίους ο Χριστός είναι ‘’εις ανάστασιν’’ και όχι ‘’εις πτώσιν’’».*